

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobkyně: V.K., narozená ..., bytem ..., zastoupená: Mgr. Ing. Pavel Cink,
advokát, Veleslavínova 363/33, 301 00 Plzeň,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963, se sídlem
Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen ČSSZ),

v řízení o žalobě ze dne 31.5.2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2018 č.j. ... o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2018 č.j. ... a jemu předcházející rozhodnutí č.j. ... ze dne 18.12.2017 se zrušují pro vady řízení a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni k rukám jejího zástupce advokáta Mgr. Ing. Pavla Cinka na nákladech řízení částku ve výši 4.719,-Kč na účet č. 2400366983/2010, VS 21100102, nejpozději do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 31.5.2018 s připojenou kopií napadeného rozhodnutí se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2018 č.j. ... , jímž žalovaná zamítla její námitky a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. ... ze dne 18.12.2017, kterým byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o

důchodovém pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Plzeň-město ze dne 6.12.2017 není invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její pracovní schopnost pouze o 30%. V odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 3.4.2018 žalovaná mimo jiné zdůraznila, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným lékařem ČSSZ dne 16.3.2018 bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, tj. na horní hranici v rozmezí 10-20%, která ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

2. Žalobkyně v žalobě mimo jiné vyjádřila nesouhlas s napadeným rozhodnutím s ohledem na svůj zdravotní stav, který stručně popsala, přičemž dle ní nebylo přihlédnuto posudkovými lékaři, kteří osobně její zdravotní stav nezkoumali, neboť k samotnému jednání nebyla přizvána, že není ustálen její zdravotní stav a také vyjádřila pochybnost o tom, zda posudkoví lékaři měli odpovídající informace a znali veškeré skutečnosti pro objektivní posouzení její pracovní schopnosti, když vycházeli pouze z doložených lékařských zpráv. Dle ní bylo rozhodnutí žalované vydáno na základě nedostatečného skutkového zjištění, proto požadovala nové přezkoumání jejího zdravotního stavu (připojila i kopie lékařských zpráv) a závěrem navrhla zrušení rozhodnutí ze dne 3.4.2018 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení; současně požadovala náhradu nákladů řízení bez specifikace.
3. Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Plzeň-město vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 6.12.2017 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaného v námitkovém řízení dne 16.3.2018 ČSSZ-pracoviště Plzeň vyplývá, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona s tím, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII, odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, pro něž byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 odst. 1 vyhlášky byla zvýšena o 10% na celkových 30% (žalobkyně jednání nebyla přítomna).
4. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 18.6.2018 navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**), která posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění; rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 3.4.2018 bylo podle dodejky žalobkyni doručeno dne 11.4.2018.
5. V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK

MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován v soudem prodloužené lhůtě po jednání konaném dne 16.10.2018 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobkyně a jejího zástupce. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí (3.4.2018) byla žalobkyně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, nedosahoval však více než 49%, když datum vzniku invalidity bylo stanoveno 19.6.2017 (neurochirurgický nález). Komise uvedla, že dle doložené zdravotní dokumentace a z vyšetření neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je vleklý levostranný cervikobrachiální syndrom s iritačně zánikovou lézí kořene C6 a C7 při víceetážových degenerativních změnách krční páteře, v rozsahu C3-C7 s maximem v segmentu C4/5. Dále komise konstatovala, že u žalobkyně se jedná o středně těžké funkční postižení uvedené v kapitole XIII, oddílu E, položce 1 c) přílohy vyhlášky, pro které stanovuje míru poklesu pracovní schopnosti 35% při rozmezí 30% - 40%; nebyl shledán důvod pro použití § 3 ani § 4 odst. 1 citované vyhlášky. Rovněž komise uvedla, že s ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobkyně není v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Plzeň - město ani námitkového řízení ve smyslu neuznání invalidity, kdy klinický stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Dle komise žalobkyně není schopna práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí, je schopna lehčí fyzické práce, spíše na zkrácený úvazek, když po vzniku invalidity prvního stupně je schopna vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. (Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalovanému.)

6. **S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:**

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

7. **V § 3 odst. 1 uvedené vyhlášky je stanoveno:** V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (podle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). V této věci pouze však podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní

schopnosti byly shledány lékařem OSSZ Plzeň-město a ČSSZ, nikoli komisí, jak uvedeno shora.

8. Dle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
9. Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.
10. Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen správní orgán). Ve věcech důchodového pojištění rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).
11. Podle § 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s. soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.
12. Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci k datu 3.4.2018, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).
13. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 16.10.2018 má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované ČSSZ se u žalobkyně jednalo o invaliditu prvního stupně s datem vzniku 19.6.2017, proto je žaloba podaná důvodně, a soud tedy napadené rozhodnutí žalované ze dne 3.4.2018 a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 18.12.2017 bez nařízení jednání rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení (§ 78 odst. 1, 4 s.ř.s.) spočívající v

nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobkyně, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobkyně od 19.6.2017 a tedy k 18.12.2017 i 3.4.2018 odpovídal prvnímu stupni invalidity, když míra poklesu její pracovní schopnosti činila 35%, avšak lékařem OSSZ i ČSSZ byla přiznána pouze míra poklesu 30%.

14. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobkyně je dle posudku PK MPSV ze dne 16.10.2018 invalidní pro invaliditu prvního stupně od 19.6.2017, o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí – vznik invalidity prvního stupně (od uvedeného data), čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24.1.2019 č.j. 16 Ad 48/2018-55, když rozhodnutí o invalidním důchodu by byla vydala žalovaná v případě zjištění vzniku invalidity žalobkyně již v řízení o její žádosti či o podaných námitkách, přičemž podkladem pro vydaná rozhodnutí žalované byly posudky lékaře OSSZ a ČSSZ shora uvedené.
15. V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou konstruovány podmínky, které musí pojištěnec splnit, aby mu mohla být přiznána výplata invalidního důchodu, velmi striktně. Při posuzování nároku na invalidní důchod je tedy možno vycházet pouze ze zdravotního stavu žadatele (pojištěnce), tedy přiznané invalidity, za současného splnění další zákonné podmínky, a to potřebné doby pojištění stanovené v § 40 odst. 1 písmeno f) a odst. 2 zákona: Potřebná doba pojištění pro nárok na invalidní důchod u pojištěnce ve věku nad 28 let činí pět roků a zjišťuje se z období před vznikem invalidity, a to z posledních deseti roků před vznikem invalidity. U pojištěnce staršího 38 let se podmínka potřebné doby pojištění pro nárok na invalidní důchod považuje za splněnou též, byla-li tato doba získána v období posledních 20 let před vznikem invalidity; potřebná doba pojištění činí přitom 10 roků.
16. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Zástupce žalobkyně v podání ze dne 30.10.2018 požadoval náklady řízení v celkové výši 12.584,-Kč a to za 8 úkonů právní služby á 1.000,-Kč, tj. 8.000,-Kč, a za 8 režijních paušálů á 300,-Kč, tj. 2.400,-Kč i DPH 21% ve výši 2.184,-Kč (z částky 10.400,-Kč), neboť je jeho plátcem (připojena kopie rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj ze dne 19.2.2013). Nárok je oprávněný, avšak nikoli v požadované výši, jelikož soud neuznal důvodným požadovaný rozsah všech úkonů, jelikož se nejednalo o právně složitou věc, která by vyžadovala kromě přípravy a převzetí zastoupení, sepisu žaloby a účasti s žalobkyní u jednání PK MPSV dne 16.10.2018, dalších 5 porad žalobkyně s jejím zástupcem, jelikož výsledek řízení, jehož předmětem byla invalidita žalobkyně, záležel na závěru posudku PK MPSV. Soud proto přiznal na nákladech řízení částku 4.719,-Kč za tři úkony právní služby výše uvedené, jež je zcela v souladu s § 7, § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. a), d) a g), § 13 odst. 3 i 14a odst. 1 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif., když tuto částku je povinna žalovaná uhradit k rukám zástupce žalobkyně ve lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (výrok II. rozsudku).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.).

Plzeň 24. ledna 2019

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně